

РЕШЕНИЕ

№ 1368

гр. Варна, 03.07.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Варненският административен съд, IV-ти касационен състав, в публичното заседание на тридесет и първи май през две хиляди и деветнадесета година в състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: МАРИЯ ГАНЕВА
ЧЛЕНОВЕ:МАРИЯНА ШИРВАНЯН
ВЕСЕЛИНА ЧОЛАКОВА**

при секретаря Ангелина Георгиева и с участието на прокурора при Варненска окръжна прокуратура Александър Атанасов, като разгледа докладваното от съдията-докладчик Веселина Чолакова адм. дело N 502 по описа на Административен съд Варна за **2018 год.**, за да се произнесе, взе предвид:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, във вр. с чл.32,ал.1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление.

Производството е образувано по жалба на Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна чрез подписка, представляван от председателя Юлиан Атанасов Чолаков срещу Решение № 1053-1 от 22.01.2018г. на Общински съвет – Варна, с което е отхвърлено предложение за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на гр. Варна, внесено с Подписка рег.№ ОС13000627ПР/26.04.2013 г. в Район „Приморски“ при Община-Варна и е отказано провеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна, поради липсата на изискуемия по закон брой подписи, възлизащ на 15 185 подписа представляващ подписите на 1/20 от гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на Община-Варна и поради обстоятелството, че поставените въпроси не отговарят на изискванията на чл.26,ал.1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление. В жалбата се сочи на допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Навеждат се и доводи за нищожност на оспорения акт. Жалбоподателят счита, че допуснатите при издаване на решението процесуални нарушения са толкова съществени, че изключват валидността на акта. Счита, че решението е обосновано с официални документи – протоколи от Главен директор на ГД „ГРАО“, съставени на 07.06.2013 г. и 04.07.2014 г., които съдържат неверни данни. Сочи се на неяснота в нормативната

уредба , уреждаща конкретните обществени отношения, което води до порочни практики. Счита за неправилни изводите на колективния административен орган, че поставените с референдума въпроси не са от местно значение и че са извън компетентността на Общински съвет - Варна. Моли оспореният акт да бъде отменен. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от Председателя на Инициативния комитет, който поддържа жалбата. Представя много подробно писмено становище, в което поддържа доводите за нищожност и унищожаемост на оспорения акт. Счита, че е издаден при неяснота относно точния брой на гражданите с избирателни права към 30.04.2013 г. Счита, че чрез събраните доказателства не може да се установи верността на данните в цитираните протоколи. Сочи се за допуснати при извършването на проверката от ГД „ГРАО“ процесуални нарушения. Проверката е приключила извън установените от закона срокове за „незабавност“. Това е довело до неточност и противоречивост на данните от проверката и те не съответстват на датата, за която се отнасят – 30.04.2013 г. Счита, че в съдебното производство е оспорена истинността на протоколите на Главен директора на ГД „ГРАО“ от 07.06.2013 г. и от 04.07.2014 г. , което е обосновано и с липсата на възможност за тяхната проверка. Счита, че Общинският съвет не е обвързан с данните от протоколите на ГД „ГРАО“ и е следвало да извърши самостоятелна проверка. Сочи се, че при различни изисквания към обхвата и периода на подписите, ГД „ГРАО“ е следвало да извърши различни проверки. Сочи се, че данните не са определени към съответната дата, която е посочена в протокола, а представляват анонимна статистическа справка. Счита, че проверката не е прозрачна и ясна , липсва методика и липсата на яснота и в законодателството създава предпоставки за некоректност на данните. Счита, че е налице хипотеза, при която тези данни не могат да бъдат проверени, включително и чрез допускането на експертиза. Сочи се, че в протокола на ГД „ГРАО“ липсват данни за избирателния корпус при хипотезата на чл.27,ал.2 от ЗПУГДВМС за 10% подкрепа, а тези за 5% са произволни и не съответстват на датата, на която е извършена проверката. Сочи се на несъответствие с приетите практики за извършване на проверки от ГД „ГРАО“ със принципите на законосъобразност, добросъвестност и прозрачност съгласно Регламент /ЕС/ 2016/679 на ЕП и на Съвета от 27.04.2016 г. и Директива 95/46/ЕО на ЕП и на Съвета. Това налага ясни и прозрачни процедури за провеждането на проверките, както и възможност за последваща проверка. Сочи се на наличието на три протокола за извършена проверка от ГД „ГРАО“ като не става ясно кой е дал основанията за издаване на оспорения акт. Сочи се на допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като в съобщението за отстраняване на нередовности на подписката не е посочено кое конкретно следва да отстрани. Сочи се на неприети допълнителни бланки общо 44 със събрани подписи. Сочи се на липса на мотиви и неяснота относно законното основание за постановяване на акта. Счита , че поставените с референдума въпроса са от компетентността на Общински съвет – Варна и въпросите не са незаконосъобразни. Счита, че значението на референдума е обществеността на реши поставените въпроси и да замести общинския съвет в предложението му до компетентния орган за изменение на ПУП. Моли оспореният акт да бъде отменен и преписката да се върне за ново произнасяне от Общински съвет-Варна.

Ответникът – Общински съвет-Варна оспорва жалбата чрез процесуалния си представител адв. Стефанова. Счита, че оспорения акт е постановен в съответствие на процесуалния и материалния закон. Обоснован е с резултата на извършената

проверка от ГД „ГРАО“ и данните от съставените протоколи, които представляват официални свидетелстващи документи. Сочи се, че не е налице минималния изискуем брой подписи на 1/20 от гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на Община-Варна. Сочи се, че установените нередности в подписката не са изправени в установения в ЗПУГДВМС едномесечен срок. Счита, че поставените с референдума въпроси, дори и от местно значение, не са от компетентността на ОбС-Варна, поради което са незаконосъобразни. Позовава се на съдебна практика по идентични казуси. Сочи се, че поставените въпроси касаят реда за застрояване на Черноморското крайбрежие и паркови зони на територията на Община Варна и не са в компетентността на ОбС-Варна, както и не са съобразени с целите на Закона за устройство на Черноморското крайбрежие. Моли жалбата да бъде отхвърлена.

Представителят на ВОП дава становище за неоснователност на жалбата. Сочи се, че подписката не съдържа минималния брой подписи на граждани с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на Община Варна. Това обстоятелство е удостоверено с официални свидетелстващи документи, каквито са протоколите на Главен директор на ГД „ГРАО“. Счита, че жалбоподателят не ангажира доказателства за тяхното оспорване. Счита, че поставените въпроси не попадат в обхвата на чл.26,ал.1 от ЗПУГДВМС и не са от компетентността на местните власти.

Съдът след като се запозна с представените доказателства и като съобрази приложимите правни разпоредби, установи следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е насочена срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, в срока по чл.32,ал.1 от ЗПУГДВМС и от лице с правен интерес от предприятието оспорване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По основателността на жалбата:

С уведомление вх.№ОС13000096ВН/28.01.2013 г. при Общински съвет - Варна Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна, на основание чл.28, ал.2 т.3 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, уведомява Председателя на Общински съвет – Варна и кмета на гр. Варна за започването на подписка за произвеждане на местен референдум и за поставяне за гласуване на референдума на следните въпроси: 1. Да достига ли паркът «Морска градина» до морето, като включва изцяло крайбрежната зона от ската до морския бряг? 2. Да бъде ли крайбрежната зона на гр.Варна паркова зона за отдих с обекти за хранене, спорт, атракции и развлечения, но без жилища, ателиета, офиси, молове, хотели, казина, конгресни центрове и яхтени пристанища? Депозирани са и предложение по чл.28, ал.1 т.2 от Закона за определяне на местата, където ще се събират подписите.

С писмо изх.№ 0613000096ВН_002ВН от 31.01.2013 г. Председателят на Общински съвет – Варна уведомява общинските съветници за постъпилото уведомление по чл.28, ал.2, т.3 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление. Доказателства, че това писмо е връчено и е стигнало до знанието на всеки от съветниците, не са представени. Представеният протокол №12 от 12.02.2013 година на заседание на ПК «Правна

комисия» установява уведомяването на членовете на тази комисия - т.9.1 .С писмо от 14.02.2013 година Председателят на Общински съвет – Варна изпраща предложението до Кмета на Община Варна за предприемане на действията, предвидени в ал.2 на чл.33 от ЗПУГДВМС.

На 29.04.2013 година, в тримесечния срок по чл.28, ал.8 от ЗПУГДВМС, подписката е внесена от Инициативния комитет в Район „Приморски“ на Община Варна и съответно препратена по компетентност на общинския съвет. В изпълнение на разпоредбата на чл.29, ал.1 и 2 от ЗПУГДВМС тя е регистрирана в публичния регистър. Съгласно Писмо от 30.04.2013 г. на Председателя на Общински съвет-Варна, тя е изпратена на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” при МРРБ, Териториално звено гр. Варна за извършване на проверка за наличието на необходимия брой подписи по чл.27 от ЗПУГДВМ. В същия ден, 30.04.2013 година, писмото от Район „Приморски“ е изпратено и до общинските съветници по електронен път . Действителното предаване на документите по подписката е извършено на 08.05.2013 година, съгласно оформения протокол.

На 14.05.2013 г. в Община-Варна е входирана молба № 13000096ВН-028ВН, с която са представени номерирани и подпечатани бланки със събрани подписи на граждани с начален номер 2714, описани в приемо-предавателен протокол. До председателя на ИК е изпратено писмо изх.№ ОС 13000096ВН-034ВН/11.06.2013 г. от началника на сектор „Канцелария“ на ОбС-Варна, с което е уведомен, че с представянето на подписката на 14.05.2013 г. не е спазен установения срок, който е изтекъл на 29.04.2013 г., поради което подписката не може да бъде приета за редовна.

Проверката на подписката приключва с протокол от 07.06.2013 г. на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ при Министерството на регионалното развитие, подписан от главния директор, съгласно който са проверени 32 367 записа, от които 14 854 са коректни. Посочените като некоректни 17 513 са разграничени в зависимост от установените неточности, непълноти или несъответствия.

С писмо от 18.06.2013 г. на Председателя на Общински съвет - Варна до Инициативния комитет са изпратени писмото на Главния директор на ГД “Гражданска регистрация и административно обслужване“ от 11.06.2013 година и копие от протокола на Териториалното звено „ГРАО”, като на основание чл.29, ал.3 от ЗПУГДВМС е определен едномесечен срок за отстраняване на констатираните нередности в подписката. Писмото е връчено на председателя на Инициативния комитет с писмо с обратна разписка на 26.06.2013 година.

На 28.06.2013 година Инициативният комитет отправя искане до Председателя на Общински съвет – Варна за конкретно посочване на допуснатите нередности с цел те да бъдат отстранени в указания срок. В отговор, с писмо от 02.07.2013 година Председателят на Общински съвет – Варна заявява, че нередностите са подробно описани в протокола с резултатите от проверката на Главна дирекция „ГРАО“ при МРРБ, председателят на Общински съвет е обвързан от посочените констатации и няма право да дава указания за отстраняването на нередностите.

Безспорно е по делото, че Инициативният комитет не извършва в указания едномесечен срок действия по отстраняване на констатирани нередности. С решение от 29.11.2017 г. постановено по адм. дело № 2172/2017 г. съдът е

отхвърлили искането на жалбоподателя съдът да постанови решение, с което да осъди Председателя на Общински съвет- Варна на основание чл. 256 и/или чл.257 от АПК да конкретизира /посочи/ установените от него нередности в подписката и начина за отстраняването на всяка от тях в едномесечен срок. Решението е влязло в законна сила на 21.12.2017г.

С писмо изх.№ 0613000627ПР_009ВН от 15.10.2013 година Председателят на ПК «Правна комисия» при Общински съвет Варна изпраща на представляващия Инициативния комитет писмото на Главния директор на ГД «ГРАО» за резултатите от извършената проверка с извода за невалидност на подписката.

При разглеждане на адм. дело № 1540/2016 г. по описа на Административен съд-Варна, което е приобщено към настоящето, ответната страна е задължена да представи информация за броя на гражданите с избирателни права, които са имали право да гласуват на местни избори в Община Варна към 29.04.2013 г. и към 18.06.2013 г., съответно датата на която подписката е била внесена в Общинския съвет и датата, на която инициативния комитет е бил уведомен за протокола на ТЗ"ГРАО".

С представеното писмо от Дирекция „Информационно и административно обслужване” при Община Варна от 02.12.2013 година са посочени данни за броя на избирателите към конкретно посочени дати за проведени избори – за избиране на народни представители на 12.05.2013 година – 302 925 избиратели съгласно таблица на Главна дирекция ГРАО към 20.03.2013 година и за частичен избор на кмет на 30.06.2013 година – 290 591 избиратели съгласно таблица на Главна дирекция ГРАО към 27.05.2013 година. В писмото е уточнено, че информация за броя на избирателите може да се получи само от отпечатаните избирателни списъци след насрочване по законовия ред за конкретни избори въз основа на Национална база данни „Население“, като в списъците се включват лицата с избирателни права към определена дата. В този смисъл са и писмо изх.№ АУ01-3527 от 19.2013 година на Главна дирекция „ГРАО“ при МРР и Решение № РД-02-14-1072 от 06.11.2013 година на Главния секретар на МРР по искане на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията гр. Варна, приети като доказателства при първоначалното разглеждане на делото.

С Решение № 343421.05.2014 г. постановено по адм. дело № 2552/2014 г. по описа на Административен съд София-град, съдът осъжда ГД „ГРАО“ да извърши дължимото действие по чл.29,ал.2 от ЗПУГДВМС/ в приложимата редакция на ЗПУГДВМС/, като установи и впише в протокола общия брой на гражданите с избирателни права, които имат адрес на територията на община Варна към 30.04.2013 г.

В изпълнение на посоченото решение, което е влязло в законна сила на 26.06.2014 г. Главният директор на ГД „ГРАО“ е издал Протокол от 04.07.2014 г., в който е отразен общия брой на гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на Община Варна – **303 706**. Във връзка с искане от Председателя на ИК за отстраняване на очевидна фактическа грешка с вх.№ 92-00-326/15.08.2014 г. в МРРБ, ГД „ГРАО“ е издаден втори протокол също с дата 04.07.2014 г., в който е допълнен втория въпрос и в т.3.4 и т.3.5 думата „избиратели“ е заменена с думата „граждани“. Главният директор на „ГРАО“ е уведомил Председателя на ИК за извършените промени и за това, че поправеният протокол ще бъде изпратен до Общински съвет-Варна, с писмо изх.№ 92-00-326/28.08.2014 г.

Председателят на Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за морската градина и крайбрежната зона на гр. Варна, е подал жалба по реда на чл.257 от АПК, срещу бездействие на Председателя на Общински съвет Варна по задължението му да извърши предвидените в чл.30, ал.1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление действия, във връзка с внесеното от Инициативния комитет предложение за местен референдум на 29.04.2013 година. С Решение № 2420/29.11.2016г. постановено по адм. дело № 1540/2016 г. Административен съд – Варна е осъдил Председателя на Общински съвет - Варна да изпълни задължението си и да уведоми за подписката на Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна, постъпила в общинския съвет на 29.04.2013 г., да определи водеща комисия за нейното обсъждане и да насрочи заседание на общинския съвет в срок до един месец, съгласно чл.30, ал.1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, като е определил тридневен срок за изпълнение на решението. Решението е влязло в законна сила на 11.01.2018г.

На 15.01.2018 г. , Председателят на ОбС-Варна е насрочил заседание за разглеждане на предложението за произвеждане на местен референдум за 22.01.2018 г., за което е изпратил съобщение до общинските съветници с мандат 2015 г.-2019 г. На същата дата е изпратено уведомление до председателите на всички постоянни комисии при ОбС-Варна, до „Правна комисия“ и до Кмета на Община-Варна. Определена е водеща комисия – ПК „Архитектура, строителство, устройство, организация и развитие на територията на общината и населените места“. Предоставен е 3-дневен срок за представяне на становища.

На 17.01.2018 г. е постъпило становище от Председателя на ВрК „Правна комисия“, с мнение , че подписката е нередовна, тъй като събраните подписи са под установения в закона минимум, както и, че поставените въпроси не биха могли да се решат от ОбС-Варна. Становището е идентично с това представено от адв. Стамов-адвокат-довереник на Общински съвет-Варна. Със същото съдържание са становищата на ПК „Архитектура, строителство, устройство, организация и развитие на територията на общината и населените места“, ПК „Европейски въпроси и международно сътрудничество“, ПК „Младежки дейности и спорт“, ПК „Собственост и стопанство“, ПК „Транспорт“, ПК „Здравеопазване“, ПК „Социални дейности и жилищна политика“, ПК „Благоустройство и комунални дейности“, ПК „Култура и духовно развитие“, ПК „Наука и образование“, ПК „Обществен ред и сигурност“, ПК „Финанси и бюджет“. На 18.01.2018 г. е постъпило становище от Кмета на Община-Варна, в същия смисъл.

На 18.01.2018 г. от 13,00 часа са проведени съвместни заседания на постоянните комисии в ОбС-Варна, с проект за дневен ред „ 1.Разглеждане на уведомление от Тодор Балабанов- Председател на ОбС-Варна с рег.№ ОС13000096ВН-050ВН/15.01.2018 г., относно обсъждане на предложение за провеждане на Местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна; 1.2 Разглеждане на становище от ВрК „Правна комисия“ при Общински съвет-Варна с рег.№ ОС13000096ВН-054ВН/17.01.2018 г.“, документирани с Протоколи № № 9, 5, 11, 28, 13, 16,16, 13, 24, 20, 5, 18 . На заседанието, след изслушването на представители на ИК и други граждани, е прието становището на ВрК „Правна комисия“ и е предложен проект за решение, с което да бъде

отхвърлено предложението за провеждане на референдум, който е приет с мнозинство от представителите на ПК.

Председателят на ОбС-Варна е изготвил проект за дневен ред „Разглеждане на предложение за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна, внесено с Подписка рег.№ ОС13000627ПР/26.04.2013 г. в район „Приморски“, Община-Варна“, съобщен с писмо /без номер и дата/ на кмета на Община-Варна, зам. кмета на Община-Варна, Христо Иванов, секретар- 1бр., областен управител- 1 бр. и др. Определената дата на двадесет и четвъртото заседание на ОбС-Варна е за 22.01.2018 г.

Видно от представен присъствен списък на заседанието на 22.01.2018 г. са присъствали 41 от общо 51 общински съветници. С Протокол № 24/22.01.2018 г. , при гласували 40 общински съветници, с 37 гласа „за“, с 1 глас „против“, 2 гласа „въздържал се“ и 11 негласували, е прието оспореното решение, с което е отказано провеждането на референдум, с мотивите изложени в становищата на постоянните комисии.

По делото са приети допълнителни доказателства, извън тези, които са част от административната преписка. Приети са Вътрешни правила за организация на административното обслужване в МРРБ. Представено е становище от 03.04.2018 г. от Главния директор на ГД „ГРАО“, от което е видно, че е създадена техническа възможност за извличане на броя на лицата с избирателни права към момента на вписване на предложението в регистъра съгласно чл.27,ал.1,т.3 от ЗПУГДВМС, независимо от продължителността на периода между вписването в регистъра и предаването на подписката за проверка от ГД „ГРАО“. Представен е трети протокол, издаден от Директора на ГД „ГРАО“ в изпълнение на Решение № 3434/21.05.2014 г. по адм. дело № 2552/2014 г. на Административен съд София-град, който не се съдържа в административната преписка. Същият е изготвен преди искането на жалбоподателя с вх.№ 92-00-326/15.08.2014 г. за поправка на очевидна фактическа грешка и е с различно изписване в т.3.4 и т.3.5, в които вместо „граждани“ са вписани „избиратели“.

Прието е писмо вх.№ 10484/08.06.2018 г. от Главния директор на ГД „ГРАО“, в което е посочено, че във връзка с извършената проверка и съставен протокол от 07.06.2013 г., няма съхранени данни.

Прието е писмо вх.№ 17706/15.10.2018 г. от Главен секретар на МРРБ, в което е посочено, че за определяне на броя на гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на Община Варна са използвани справките по повод организацията и провеждането на изборите за народни представители произведени на 12.05.2013 г., с които ГРАО е разполагала към тогавашния момент, включително и предоставените от ГД „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието данни за лицата, изтърпяващи наказание „лишаване от свобода“. В писмото е посочено , че поради промени в показателите, които биха се отразили върху исканата в съдебното удостоверение справка, би довело до несъответствия с информацията обективирана в протокола за извършена проверка от 04.07.2014 г.

Също във връзка с издадено съдебно удостоверение е постъпило писмо вх.№ 18502/26.10.2018 г. от Главния секретар на МРРБ, в което е посочено, че в изпълнение на чл.25,ал.1,т.1 от ЗЗЛД обработените при проверката данни са унищожени. Посочено е, че няма създадена методика за извършване на проверката.

По делото е представен Регистър на предложенията за произвеждане на местен референдум, от който е видно, че подписката е вписана на 30.04.2013 г.

По делото са представени актове за държавна собственост. Видно от Акт № 40/18.03.1997 г. предишните граници на „Историческо ядро на Морската градина“ с площ от 55 ха са по посока на часовниковата стрелка: морски бряг, Военно-исторически музей, бул. „Приморски“, „Цар Освободител“ и „Княз Борис“, Шокъров канал, алеята успоредна на крайбрежната алея – до Паметника на граничаря, брегова ивица. Впоследствие тези граници са променени с АИДС № 1201/05.07.2011 г. за 111,3 дка и АИДС № 1202/05.07.2011 г. за 330,6 дка утвърдени от Министъра на МРРБ.

По дело е представен Общ устройствен план на Община Варна, утвърден със Заповед № 2200/03.09.2012 г. на Министъра на МРРБ, графична и текстова част, от които е видно, че крайбрежната зона е определена като устройствена зона за обществено-обслужваща дейност.

По делото е приет Правилник за организацията и дейността на ОбС-Варна, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация. Представено е писмо от Председателя на ОбС-Варна, от 18.06.2013 г., с което Председателя на ИК е уведомен, за изготвения протокол от 07.06.2013 г. и е предоставен едномесечен срок за отстраняване на нередовностите в подписката и допълненията към нея. На 28.06.2013 г. е постъпило искане от ИК да се посочат конкретните лица във всяка позиция, както и номера на бланката от списъците с имената, върху които е констатирана съответната нередност в данните, записани от конкретното лице, подкрепило подписката. Отправена е молба за даването на подробни указания, във връзка с отстраняване на нередовностите.

На 02.07.2013 г. е изготвено писмо до представляващия ИК, в което е посочено, че указания за нередностите се съдържат в протокола на ГД „ГРАО“ и, че председателят на ОбС е обвързан от констатациите на ГД „ГРАО“ и няма права по закон да дава подробни указания за отстраняване на всяка отделна констатирана нередовност.

По делото е приет Протокол на Районна избирателна комисия за избиране на народни представители на 12.05.2013 г. Именно данните от този избори са посочени в писмо вх.№ 17706/15.10.2018 г. от Главен секретар на МРРБ, в което е изложено, че за определяне на броя на гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на Община Варна са използвани справките по повод организацията и провеждането на изборите за народни представители произведени на 12.05.2013 г., с които ГД „ГРАО“ е разполагала към тогавашния момент, включително и предоставените от ГД „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието данни за лицата, изтърпяващи наказание „лишаване от свобода“. От данните в Протокола е видно, че броят на избирателите с постоянен адрес, настоящ адрес, според избирателните списъци при предаването им на СИК е 408 532.

Приет е Протокол на Общинската избирателна комисия за избиране на кмет на община на 30.06.2013 г. Видно от същия броят на избирателите според част I и част II на избирателните списъци при предаването им на СИК е 285 708. Брой на избирателите, вписани в допълнителни страници – 1837 и брой на избирателите в допълнителни избирателни списъци, вписани в изборния ден- 101.

Приет е Протокол на Общинската избирателна комисия за избиране на кмет на община на 07.07.2013 г. Видно от същия броят на избирателите според част I и

част II на изборните списъци при предаването им на СИК е 288 464. Брой на избирателите , вписани в допълнителни страници – 1823 и брой на избирателите в допълнителни изборни списъци, вписани в изборния ден- 81.

Прието е писмо вх.№ 4810/19.03.2019 г. на Главен секретар на МРРБ. От съдържанието на посоченото е видно, че в изпълнение на чл.25,а.1,т.1 от Закона за защита на личните данни, обработените лични данни са унищожени и в Закона не е предвиден ред за унищожаването им с изготвяне на акт или протокол след постигане на целите на обработването им.

По делото са приети допълнително Протокол от 07.06.2013 г. , от 04.07.2014 г. и 04.07.2014 г. на Главен директор на ГД „ГРАО“, със съдържанието , което е посочено по-горе в решението.

С писмо на Главен директор на ГД „ГРАО“ вх.№ 5748/04.04.2019 г. е представен протокол , издаден по искане от 15.08.2014 г. на Инициативен комитет за провеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна чрез подписка за поправка на протокол от 04.07.2014 г.

По делото е приобщено адм. дело № 1540/2016 г. по описа на Административен съд-Варна, включително - оригиналните бланки с подписите на гражданите, участвали в инициативата, представляващи веществено доказателство № 279/2014 година по описа на Варненска районна прокуратура, заверен препис от Варненска районна прокуратура на Протокол № 284 от 27.10.2014 година за извършена графическа експертиза прокуратура от експерт в Сектор БНТЛ при Областна дирекция на МВР Варна, Заявление от Инициативния комитет до Общински съвет Варна вх.№ ОС 13000096ВН_028ВН от 14.05.2013 година с 44 броя номерирани и подпечатани бланки с по 12 реда с подписи на граждани с номера 2714 до 2757 включително, в оригинал, Писмо на Началник Сектор "Канцелария на Общински съвет" № ОС 13000096ВН_034ВН от 11.06.2013 година и Становище на адвокат Стефанова до Председателя на Общински съвет от 30.05.2013 година. По делото е приложено писмо от Дирекция „Информационно и административно обслужване“ при Община Варна от 02.12.2013 година , в което са посочени данни за броя на избирателите към конкретно посочени дати за проведени избори – за избиране на народни представители на 12.05.2013 година – 302 925 избиратели съгласно таблица на Главна дирекция ГРАО към 20.03.2013 година и за частичен избор на кмет на 30.06.2013 година – 290 591 избиратели съгласно таблица на Главна дирекция ГРАО към 27.05.2013 година. В писмото е уточнено, че информация за броя на избирателите може да се получи само от отпечатаните изборни списъци след насрочване по законовия ред за конкретни избори въз основа на Национална база данни „Население“, като в списъците се включват лицата с изборни права към определена дата. В този смисъл са и писмо изх.№ АУ01-3527 от 19.2013 година на Главна дирекция „ГРАО“ при МРР и Решение № РД-02-14-1072 от 06.11.2013 година на Главния секретар на МРР по искане на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията гр. Варна, приети като доказателства по адм. дело № 1540/2016 г. по описа на Административен съд-Варна.

По делото е открито производство по чл.193, ал.2 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК по оспорване истинността на Протокол от 07.06.2013 г. и от 04.07.2014 г. издадени от ГД на ГД „ГРАО“, които са приложени на лист 345-349 от административната преписка.

С молба вх.№ 7231/03.05.2019 г. , жалбоподателят е направил искане на основание чл.267, пар.1, б. „б“ от Договора за функциониране на ЕС и чл.629,ал.3 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК за отпращане на преюдициално запитване до Съда на ЕС, със следните въпроси:

1. Нарушен ли е принципът на законосъобразност, добросъвестност и прозрачност, съгласно чл.5, т.1, б. „а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 на ЕП и Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО, респективно нарушен ли е съответно принципът на отчетност и прозрачност, съгласно чл.6, т.1, б. „а“ от посочената директива , когато с оглед на данните в главното производство се установи, че не може да се установи как точно са били обработвани данните на конкретно лице и какви са резултатите от тази проверка и по конкретно , след като данните за извършената проверка са били унищожени?
2. Нарушен ли е принципът за свеждане на данните до минимум, съгласно чл.5, т.1 ,б. „а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 на ЕП и Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка Регламент /ЕС/ 2016/679 на ЕП и Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните на физическите лица), респективно нарушен ли е съответно принципът на адекватност, релеватност и липса на прекомерност, съгласно чл.6, т.1 буква „в“ от Директива 95/46/ЕО на ЕП и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, с оглед данните в главното производство, се установи че за идентифицирането на определено лице се събират данни, до които администратор - държавна институция има постоянен достъп служебно и които, сами по себе си, не са необходими за конкретната идентификация на определеното лице?
3. Нарушен ли е принципът на точност, съгласно чл.5, т.1, буква „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на ЕП и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните)), респективно нарушен ли е съответно принципите на точност, съгласно чл.6, т.1 буква „г“ и „д“ от Директива 95/46/ЕО на ЕП и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, когато с оглед данните в главното производство, се установи че администраторът обработващ личните данни на определени лица и е констатирал неточност в предоставените лични данни, но не е осигурил възможност да се провери как са обработвани данните на определеното лице, при което се лишава лицето от възможност: 1. Да извърши проверка на точността на данните, с оглед конкретното обработване на данните.2. Да поиска коригирането на тези данни?

При така изяснената фактическа обстановка и след проверка на оспорвания административен акт съобразно чл. 168, ал.1 АПК, съдът прави следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Решение № 1053-1 от 22.01.2018г. на Общински съвет – Варна, с което е отхвърлено предложение за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на гр.Варна, внесено с Подписка рег.№ ОС13000627ПР/26.04.2013 г. в Район „Приморски“ при Община-Варна и е отказано провеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна, поради липсата на изискуемия по закон брой подписи, възлизащ на 15 185 подписа представляващ подписите на 1/20 от гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на Община Варна и поради обстоятелството, че поставените въпроси не отговарят на изискванията на чл.26,ал.1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление.

По валидността на акта:

Решението на Общински съвет Варна е постановено от компетентен орган с оглед разпоредбите на чл. 31 от ЗПУГДВМС и при наличието на законоустановен кворум за приемането му. Съгласно чл. 27, ал.4 от ЗМСМА във вр. с чл. 21, т.20 от ЗМСМА решението на Общинския съвет следва да бъде взето с мнозинство повече от половината от общия брой на съветниците. В случая от общия брой на общинските съветници-51, решението е взето с гласовете на 37 общински съветника, т.е при необходимото мнозинство съобразно разписаното изискване в посочените разпоредби.

По законсьобразността на акта:

Оспореното решение представлява отказ на ОбС-Варна за издаване на решение по смисъла на чл.30 от ЗПУГДВМС за произвеждане на местен референдум, със следните въпроси«1. Да достига ли паркът «Морска градина» до морето, като включва изцяло крайбрежната зона от ската до морския бряг? 2.Да бъде ли крайбрежната зона на гр.Варна паркова зона за отдих с обекти за хранене, спорт, атракции и развлечения, но без жилища, ателиета, офиси, молове, хотели, казина, конгресни центрове и яхтени пристанища?». В производството по оспорване на отказ за издаване на административен акт, оспорващият трябва да установи, че са били налице основанията за издаването му, с аргумент на чл.170,ал.2 от АПК.

Подателят на жалбата твърди неспазена форма на атакувания изричен отказ от ответника поради бланкетни мотиви. Това оплакване съдът счита за лишено от основание , тъй като в обстоятелствена част на оспореното решение се съдържа обосновка на взетото решение от общинския съвет , включително и с конкретно позоваване на съдебна практика.

На следващо място, фактическото основание за издаване на акта може да се извлече от материалите на адм. преписка . Съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС мотивите на адм. акт могат да бъдат изложени от органа и отделно от самия акт в друг документ от преписката .

Към представената по делото административна преписка са приложени протоколи от проведеното на 18.01.2018 г. съвместно заседание на постоянните комисии на ОбС Варна по разглеждане на предложението за

произвеждане на местен референдум, които протоколи обективират мотивите на постановения изричен отказ на общинския съвет, тъй като постоянните комисии са част от структурата на общинския съвет като колективен административен орган по аргумент на чл.21 , т.1 от ЗМСМА.

Законът за прякото участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление урежда условията, организацията и реда за пряко участие на гражданите на Република България при осъществяване на държавната и местна власт -чл.1, ал.1 от ЗПУГДВМС. Законът посочва няколко форми на пряко участие - референдум, гражданска инициатива, европейска гражданска инициатива по смисъла на чл.2, т.1 от Регламент ЕС № 211/2011 и общо събрание на населението. Право да гласуват на местен референдум и на общо събрание на населението имат гражданите на Република България с избирателни права, които имат постоянен или настоящ адрес, когато той е различен от постоянния, на територията на съответните община, район, кметство, населено място, квартал през последните 6 месеца преди насрочването на референдума.

Местен референдум се провежда по предложение на 1/5 от общинските съветници, кмета на общината или района или инициативен комитет с подписите на не по-малко от една двадесета от гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на съответната община, район или кметство към момента на вписване на предложението в регистъра. Общинският съвет приема решение за произвеждане на местен референдум, когато това е поискано от инициативен комитет с подписка, съдържаща подписите на не по-малко от една десета от гражданите с избирателни права в съответната община, район или кметство, и не противоречи на ограничението по чл. 26 ал.2 от ЗПУГДВМС. Ако в срок до един месец след обявяване на решение на общинския съвет инициативен комитет с подписка, съдържаща подписите на не по-малко от **една десета от гражданите с избирателни права на съответната община**, поиска да се произведе референдум за одобряване на решението, кметът на общината определя датата на референдума, който трябва да се произведе в срок до два месеца от постъпване на искането. След изготвяне на подписката, тя се внася в Общински съвет. Съгласно чл. 29 ал.2 от ЗПУГДВМС / в действащата редакция към извършване на проверката – ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 21.12.2010 г./ председателят на общинския съвет изпраща подписката на Главна дирекция "Гражданска регистрация и административно обслужване" към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, която извършва незабавно служебна проверка. Когато се установи наличието на необходимия брой подписи, изискуеми по чл. 27, ал. 1, т. 3 или ал. 2, проверката се преустановява и се изготвя протокол, който се изпраща на председателя на общинския съвет. Съгласно чл.8, ал.1 от Закона - Национален и местен референдум се провеждат по актуализирани списъци за изборите за народни представители, съответно за общински съветници. В ал.2 от същия текст е посочен, че за съставянето, промяната и обявяването на избирателните списъци се прилагат съответните изисквания на Изборния кодекс. Когато се установи наличието на необходимия брой подписи, изискуеми по чл. 27, ал. 1, т. 3 или ал.2 от закона, проверката се преустановява и се изготвя протокол, който се изпраща на председателя на

общинския съвет. До 26.07.2013 г. нормата на чл. 29 ал.2 от ЗПУГДВМС е предвиждала председателят на общинския съвет да изпраща преписката до Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, което извършва незабавно служебна проверка. В случая от събраните по делото доказателства е видно, че по внесената от инициативния комитет подписка е извършена служебна проверка от Главна дирекция "Гражданска регистрация и административно обслужване", /съгласно действащата норма на чл. 29 ал.2 от ЗПУГДВМС към него момент/която е приключила с протокол от 7.06.2013 г.

Жалбоподателят заявява като съществено процесуално нарушение липсата на извършена незабавна проверка на подписката. Съгласно относимата редакция на чл. 29, ал.2 от Закона председателят на общинския съвет изпраща подписката в структуриран електронен вид на Главна дирекция "Гражданска регистрация и административно обслужване" към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, която извършва незабавно служебна проверка.

Посочената правна регламентация не въвежда срок, в който да приключи проверката на ГД „ ГРАО“, а освен това проверката на подписката в конкретния случай означава проверка на 32 367 записа по представени бланки на подписката, поради което с изготвяне на протокол от проверката на 07.06.2013 г., след като документите по подписката са предадени с нарочен протокол на 08.05.2013 г. не е допуснато нарушение на разписаната административна процедура.

Неоснователно жалбоподателят претендира, че при проверката на подписката от ГД „ГРАО“ е следвало да се извърши преценка и на представените допълнително подписи с молба от 14.05.2013 г. Уведомяването на ОбС-Варна е с вх.№ОС13000096ВН/28.01.2013 г., а допълнителната подписка е представена на 14.05.2013 г., т.е. извън тримесечния срок установен в нормата на чл.28,ал.8 от ЗПУГДВМС. Внасянето на допълнителната подписка, не представлява изпълнение на указанията на Председателя на ОбС-Варна за отстраняване на нередовности, тъй като това писмо е връчено в един по-късен момент, на 26.06.2013 година

Спазено е изискването на чл.29,ал.3 от Закона за уведомяване за констатираните нередности и предоставяне на възможност за тяхното отстраняване. Посоченото е видно от писмо от 18.06.2013 г. и 02.07.2013 г., които са получени от Председателя на Инициативния комитет. Неоснователно жалбоподателят претендира, че това задължение не е изпълнено, тъй като не били дадени конкретни указания. Този въпрос е бил предмет на дело № 2172/2017 г. по описа на Административен съд-Варна, по което е постановено решение № 2137/29.11.2017г., с което е отхвърлен иск депозиран от Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна чрез подписка, представляван от Председателя Юлиян Чолаков относно бездействие на Председателя на Общински съвет Варна с правно основание чл.256 и чл.257 от АПК. Решението е влязло в законна сила на 21.12.2017г. и на основание чл.297 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК е задължително и следва да се зачете и в настоящето произнасяне.

Решението на ОбС-Варна е постановено в изпълнение на Решение № 2420/29.11.2016г., постановено по адм. дело № 1540/2016 г. по описа на Административен съд-Варна, оставено в сила с Решение № 446/11.01.2018 г. постановено по адм. дело № 4163/2017 г. по описа на Върховния административен съд, с което е **осъден** Председателя на Общински съвет гр. Варна да изпълни задължението си и да уведоми за подписката на Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна, постъпила в общинския съвет на 29.04.2013 г., да определи водеща комисия за нейното обсъждане и да насрочи заседание на общинския съвет в срок до един месец, съгласно чл.30, ал.1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, при определен три дневен срок за изпълнение на решението. Постоянните комисии са обсъдили предложението и са представили становищата си, като правната комисия е формулирала проект на решение.

В случая решението е постановено след изтичане на установения в чл. 30, ал.1 от ЗПУГДВМС срок- едномесечен от постъпването на подписката, но с това не е нарушен процесуалния закон. Сроковете за произнасяне на административния орган са инструктивни, поради което произнасянето на същия извън посочения в закона срок не влече порок на издадения административен акт. В този смисъл е Тълкувателно решение № 6 от 30.06.2015 г. по т.д. № 4/2013 г. на ВАС-ОСС на I и II колегия по повод административното обжалване: „Компетентният административен орган може да се произнесе и след изтичане на законоустановения срок, т.е. това негово правомощие, макар да е обвързано със срок, не възпрепятства възможността да издаде акта си и след изтичане на определения от закона срок. Предвиденият от закона срок за произнасяне е от съществено значение за срока за обжалване, който е преклузивен и не касае допустимостта на издадения след изтичане на срока административен акт.“

Предложението за произвеждане на местен референдум е разгледано от постоянните комисии на Общинския съвет, съобразно чл. 28 от Правилника на ОбС-Варна, публикуван на интернет сайта на Община-Варна и приложен по делото. Обстоятелството, че в протоколите е посочен един и същ час на провеждане на заседанията, не влече порочност на приетото решение. Видно от чл. 27, ал.1 и ал.2 от Правилника за организация и дейността на Общински съвет-Варна, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация. Комисиите могат да провеждат съвместни заседания, когато се разглеждат общи въпроси, но всяка комисия взема поотделно своето решение и становище по обсъждания въпрос, което е обективизирано в нарочни писмени протоколи. Видно от представените протоколи е дадена възможност на представители на ИК да изразят становище.

В депозираните по делото писмени бележки жалбоподателят твърди, че Общинският съвет не е обвързан от данните по протокола на ГД „ГРАО“ и е следвало да извърши собствена проверка . Първо , ако жалбоподателят е считал, че е необходимо ответникът да извърши „ собствена проверка“ , е следвало за правилното изясняване на фактите по случая да отправи подобно искане още в хода на административното производство , което е продължило пет години . Второ , подобна трактовка няма нормативна опора. Правилата,

по които протича производство по издаване на решение относно предложение за местен референдум, се съдържат в Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местно самоуправление и по-специално в раздел „Местен референдум“, като няма въведено нормативно предписание за общинския съвет да извършва „собствена проверка“ на данните от официален свидетелстващ документ- протокола на ГД „ГРАО“ .

Съгласно разпоредбата на чл. 31 , ал.2 от ЗПУГДВМС общинският съвет може с мотивирано решение да не приеме предложението за произвеждане на референдум, с изключение на случаите по чл. 27, ал. 2, при условие че са налице изискванията на чл. 26, ал. 2. Това нормативно правило навежда на извод, че общинският съвет е длъжен да приеме решение за произвеждане на местен референдум след като изследва предпоставките на чл.26, ал.2 от Закона само когато искането изхожда от инициативен комитет с подписка, съдържаща подписите на не по-малко от една десета от гражданите с избирателни права в съответната община, район или кметство.

Видно от Протокол от 04.07.2014 г. на Директора на Главна дирекция „ГРАО“ общият брой граждани с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на Община Варна е 303 706 . Според данните от протокола на Директора на ГД „ ГРАО“ от 07.06.2013 г. установените коректни записи на подписката на ИК са 14 854.

Протоколът по чл. 29, ал.2 от ЗПУГДВМС е част от производството по вземане на решение за провеждане на местен референдум /чл. 27, ал.2 ЗПУГДВМ/ и представлява официален свидетелстващ документ. Официалните свидетелстващи документи се издават в упражнение на удостоверителната компетентност, с която съответният орган / в случая Директорът на ГД „ГРАО“ / е облечен. Те са израз на държавната удостоверителна власт и от нея произтича и тяхната материална доказателствена сила. Официалният свидетелстващ документ доказва с обвързваща съда доказателствена сила, че фактите предмет на удостоверителното изявление на органа издал документа, са се осъществили така, както е отразено в документа, арг. чл.179,ал.1 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК. Всички държавни органи и съдилищата са длъжни да зачитат и да се съобразяват с материалната доказателствена сила на документа, докато тя не бъде опровергана чрез доказване на неговата неистинност.

В разпоредбата на чл. 193, ал. 1 ГПК е предвидено процесуалното право на заинтересованата страна да оспори истинността на представен документ по делото и по този начин да постави началото на производството по чл. 193-194 ГПК. Целта е да се обори доказателствената сила на документа, който е представен по делото-материалната доказателствена сила на подписан официален свидетелстващ документ. С установяване на неистинността на документа в резултат на оспорването по чл. 193, ал. 1 ГПК, се решава със сила на присъдено нещо спора относно неговата обвързваща материална доказателствена сила.

Жалбоподателят е заявил своевременно искане за открИ.е на производство за оспорване на верността на съдържанието на Протокол от 07.06.2013 г. и Протокол от 04.07.2014 г. / Допълнен по искане на ИК с вх.№ 92-00-326/15.08.2014 г. / , издадени от директора на дирекция „ГРАО“ и съдът е постановил определение за извършване на проверка за истинността

на документите. Следва да се посочи, че става ясно по отношение на кои документи е открито производството по чл. 193 от ГПК и това са протоколите от 07.06.2013 г. и от 04.07.2014 г. издадени от Главен директор на ГД „ГРАО“, които са приложени и са неразделна част от административната преписка на лист 345-349, което е посочено изрично в определението на съда от 07.02.2019 г.

Първият протокол на Директор на ГД „ГРАО“ от 07.06.2013 г. обективира резултата от проверката на подписката по реда на чл. 29, ал.2 от ЗПУГДВМС и дава информация за брой проверени записи – 32367, брой установени коректни записи- 14854 и брой некоректни записи -17513 като последните са индивидуализирани по брой и вид на установени недостатъци.

Вторият протокол на Директора на ГД „ГРАО“ от 04.07.2014 г., наименован „ Във връзка с решение № 3434/21.05.2014 г. по дело № 2552/2014 на Административен съд – София –град , второ отделение , 23 състав, влязло в сила на 26.06.2014 г. относно извършване на проверка на подписка към предложение за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежна зона“ е издаден по изпълнение на цитираното съдебно решение, което изисква допълване на протокола от 07.06.2013 г. само с данни за общия брой граждани с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на Община Варна към 30.04.2013 г. Поради тази причина протоколът от 04.07.2014 г. възпроизвежда изцяло информацията от първия протокол от 07.06.2013 г. и е допълнен единствено с информация за общ брой граждани с избирателни права и постоянен адрес на територията на Община Варна от 303 706.

Впоследствие по молба на жалбоподателя от 15.08.2014 г. за поправка на очевидна фактическа грешка е издаден протокол от директора на ГД „ГРАО“, който е наименован по абсолютно идентичен начин като протокола от 04.07.2014 г. и поради тази причина жалбоподателят твърди невалидност на протоколите и тяхно антидатиране , но за характера /вида/ на акта следва да се съди не по формата, в която е материализирано волеизявлението и неговото наименование, а по неговото съдържание, с оглед предизвикваните правни последици /Решение № 6330 от 24.06.2003 г. на ВАС по адм. д. № 7841/2002 г., V о., Решение № 7125 от 9.07.2003 г. на ВАС по адм. д. № 2673/2003 г., V о., Решение № 9449 от 28.10.2005 г. на ВАС по адм. д. № 7471/2005 г., IV о. и др./.

След като в третия протокол изрично е вписано, че се издава по искане вх. № 326/15.08.2014 г. на г-н Юлиян Атанасов Чолаков , председател на ИК и след като в него се възпроизвежда протокола от 04.07.2014 г. като само се замества наименованието на т. 3.4 и 3.5 „брой граждани „ с „брой избиратели“ се налага извод, че този протокол отстранява допуснатата очевидна фактическа грешка от издателя на акта , а актът за поправка на очевидна фактическа грешка е неразделна част от основания административен акт и няма самостоятелно значение . В този смисъл е решение № 3361812.03.2009 г. на ВАС по адм. дело № 841/2009 г. , /

На основание чл. 194, ал. 1 от ГПК, съдът извършва проверка на истинността на документа чрез сравняване с други безспорни документи, чрез разпит на свидетели или чрез вещи лица. Съгласно чл.193,ал.3 от ГПК

тежестта за доказване неистинността на документа пада върху страната , която го оспорва, в случая това е жалбоподателят.

В съдебно заседание на 07.02.2019 г., съдът е открил производство по оспорване на верността на протоколи от 07.06.2013 г. и 04.07.2014 г. на Главен директор на ГД „ГРАО“ при МРРБ, като в определението , изрично е посочено, че същите са приложени на лист 345-349 от адм. преписка. На основание чл. 193, ал 3 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК са дадени указания на жалбоподателя, че е негова тежестта по доказване на неистинността на оспорените писмени документи, които представляват официални свидетелстващи документи.

С определение № 638/06.03.2019г. съдът е дал изрични указания на жалбоподателя, че за целите на оспорването по чл.193 от ГПК, допустимият доказателствен способ е експертиза. Дадена му е възможност да формулира задачи на експертиза, в 7-мо дневен срок от получаване на съобщението. Такава възможност е предоставена и с определение № 848/29.3.2019г., постановено по делото, а именно да направи доказателствени искания относими към откритото производство по реда на чл.193 от ГПК. Поредна възможност да формулира и допълнителни доказателствени искания, е дадена и в съдебно заседание на 03.05.2019 г. , както и в проведеното заседание на 31.05.2019 г.

В случая доказването има за предмет оспорването на отразените в протоколите на ГД на ГД „ГРАО“ факти . Тежестта да докаже неистинността на документа, на основание чл.193,ал.3 от ГПК, е за жалбоподателя.

„Различаваме няколко вида съдебно доказване съобразно с неговата цел и предмет, а именно пълно и непълно доказване. Пълно доказване е , което цели да създаде сигурно убеждение в съда в истинността или неистинността на съответното фактическо твърдение. Когато доказването има за предмет факти, за които доказващият носи доказателствената тежест, то е главно. За да постигне своята цел, главното доказване трябва да бъде винаги пълно-иначе съдът не ще може да приеме, че фактът предмет на главното доказване се е осъществил“ / Сталев Ж., Гражданско процесуално право, Сиела, 2004 , стр.264 и 265/.

Жалбоподателят не се справи с тази доказателствена задача. По делото не се представиха други безспорни документи, чрез сравнение с които да се установи по несъмнен начин твърдяната неистинност на протоколите. Не се направи искане за разпит на свидетели или за допускане на съдебна експертиза.

След като жалбоподателят твърди благоприятни за себе си факти, а именно, че внесената подписка отговаря на изискванията за минимален брой подписи, той следва да проведе главно и пълно доказване на тези юридически факти. „Доказаният факт е за съда осъществен факт. Недоказаният се третира като неосъществен се факт. Оттук следва процесуалната равностепенност между съществуване и доказване на факти „“ / Сталев Ж., Гражданско процесуално право, Сиела, 2004 , стр.263/.

Съдебното производство се основава на принципа на състезателното начало, с аргумент на чл.8 от ГПК, приложим на основание чл.144 от АПК. Страните следва да посочват фактите, на които основават своите искания , и

те, а не съда представят доказателства за тях. Съдът е арбитър по правния спор и няма процесуално задължение да събира доказателства. С цел установяване на истината в процеса, той следва само да осигури възможност на страните и да им съдейства за установяване на фактите, но не и да замества по изпълнение на тази процесуална задача, арг. чл.171,ал.4 от АПК. Съществува възможност съдът да събира нови доказателства, включително и да назначи служебно вещо лице, но не и за целите на производството по чл.193 от ГПК, където законодателят изрично е разпределил доказателствената тежест.

Въпреки че съдът изрично указва на подателя на жалбата за експертизата като доказателствен способ, обосновавайки се на разпоредбата на чл. 194, ал.1 от ГПК, оспорващото лице не прояви подобна активност. Това указание е обосновано и от съдебната практика- адм. дело № 5022/2017 г. на Административен съд София град, което е с идентичен предмет по оспорване на изричен отказ за произвеждане на местен референдум.

По делото не се представиха други безспорни документи, с които да бъдат сравнени данните от двата протокола, нито се направи искане за разпит на свидетели или за допускане на съдебна експертиза. Представените за сравнение Протоколи на районната изборителна комисия за избиране на народни представители на 12 май 2013 г. и на общинската изборителна комисия за избиране на кмет на община от 30.06.2013 г. и 07.07.2013 г. представляват безспорни документи и имат характер на официални свидетелстващи документи, но те не дават информация за брой избиратели . към 30.04.2013 г. , а към последващ момент . Същите не са достатъчни за извършване на проверката на данните в протоколите, доколкото законоустановените критерии установяващи изборните права за участие в национални и местни избори са различни от тези за инициране на местен референдум посочени в чл.27,ал.1,т.3 от ЗПУГДВМ, които са за гражданите с изборителни права, които имат постоянен адрес на територията на съответната община, район или кметство към момента на вписване на предложението в регистъра. Съгласно чл.234 от Изборния кодекс право да избират народни представители имат българските граждани, които отговарят на условията на чл. 42, ал. 1 от Конституцията и това са гражданите, навършили 18 години, с изключение на поставените под запрещение и изтърпяващите наказание лишаване от свобода. , имат право да избират държавни и местни органи и да участват в допитвания до народа. Според чл.396,ал.1 от Изборния кодекс право да избират общински съветници и кметове имат българските граждани, които са навършили 18 години към изборния ден включително, не са поставени под запрещение, не изтърпяват наказание лишаване от свобода и са живели най-малко през последните 6 месеца в съответното населено място. Следователно при различни критерии за правото на участие в национални и местни избори и за инициране на местен референдум, няма възможност само от данните в протоколите на изборителните комисии, които са представени по делото, да се провери верността на данните в оспорените протоколи.

Отделно от това жалбоподателят не е изразил конкретни доводи по всички установявания в оспорените протоколи, като основно навежда такива по отношение на отразяването на общия брой на гражданите с изборителни

права, които имат постоянен адрес на територията на Община Варна към 30.04.2013 г. Не е поискал допускането на съдебна експертиза за проверка на данните в подписката и съпоставяне с данните в протоколите на Главния директор на ГД „ГРАО“, нито е направил искане за допускане до разпит на свидетели, които са възможните процесуални способи по чл.194,ал.1 от ГПК. Истинността на Протокол от 07.06.2013 г. и Протокол от 04.07.2014 г. / Допълнен по искане на ИК с вх.№ 92-00-326/15.08.2014 г. / , издадени от Директора на Главни дирекция „ГРАО“, не бе оспорена от страна на жалбоподателя в производство по чл. 193, ал. 1 от ГПК, което дава основание на съда да ги приеме за официални документи, издадени от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред, поради което и същите съставляват доказателство за изявленията пред него и за извършените от него и пред него действия и с аргумент на чл. 179, ал. 1 от ГПК, като документи ползващи се с материална доказателствена сила. Следва да се посочи, че съдът е разпределил доказателствената тежест, така както е установена в нормата на чл.193,ал.3 от ГПК, приложим на осн. чл.144 от АПК. Дадена е многократна възможност на оспорващата страна да представи доказателства, включително и да поиска допускането на експертиза, от която възможност не се е възползвала.

Активността на жалбоподателя беше съсредоточена върху събиране на информация дали, как и защо е унищожена писмената документация по повод проверката по чл. 29, ал.2 от ЗПУГДВМС , но дори ГД „ГРАО“ да не е запазила съставените писмени документи от тази проверка , това не означава , че обективизираните данни в протоколите за брой коректни и некоректни записи са неверни т.е. с подобен подход не се провежда пълно доказване. Създава се само съмнение , но не и сигурно убеждение за неистинност на документите, след като не са ангажирани други безспорни доказателства, включително и експертиза.

По изложените съображения съдът счита, че не се доказва твърдяната от жалбоподателя неистинност на Протокол от 07.06.2013 г. и Протокол от 04.07.2014 г. / Допълнен по искане на ИК с вх.№ 92-00-326/15.08.2014 г. / , приложени на л.345-349 от адм. преписка , издадени от Директора на Главна дирекция „ГРАО“. Тези протоколи са официални документи, издадени от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред, поради което и същият съставлява доказателство за изявленията пред него и за извършените от него и пред него действия и обвързват съда със своята материална доказателствена сила.

Фактите, които са от значение за решаване на делото се установяват по правилата и със способите предвидени в процесуалните закони. Приложими към настоящето съдебно производство са тези на АПК и ГПК. Съдебният процес е формален и само при стриктното спазване на разписаните в процесуалните закони норми, се гарантира правилното решаване на правния спор. Доказателствената тежест се състои в правото и задължението на съда да обяви за ненастъпила тази правна последица, чийто юридически факт не е доказан. В случая жалбоподателят не е провел успешно главно и пълно доказване, с което да обори материалната доказателствената сила на Протокол от 07.06.2013 г. и Протокол от 04.07.2014 г. / Допълнен по искане на ИК с вх.№ 92-00-326/15.08.2014 г. издадени от Главния директор на ГД

„ГРАО“. Всички наведени твърдения за компрометиране на отразените в протоколите данни , за злоупотреба с права и т.н. останаха недоказани, чрез способите и правилата на процеса. *Недоказаният факт, е неосъществен факт!* Съдът не може да обосновава решението си на твърдения, на емоции, на доводи за обществена значимост на делото и т.н. ***Съдът се подчинява само на закона , което е гаранцията за защитата на правото и основен принцип при осъществяването на функциите на съдебната власт, регламентиран в чл.117,ал.2, изр.2 от Конституцията на Република България.***

Доколкото посочените протоколи се ползват с материална доказателствена сила, то при произнасянето си ОбС-Варна е бил длъжен да се съобрази с тях и да приеме, без да прави допълнителна проверка на данните от тези документи. Действително негово е решението да прецени дали подписката съдържа изискуемия брой подписи, но тази преценка той следва да направи въз основа на извършената проверка и удостоверителното действие на Главния директор на ГД „ГРАО“.

В тази връзка и предвид чл. 31, ал.2 от ЗПУГДВМС няма императивно задължение за общинския съвет да насрочи дата за произвеждане на местен референдум след като подписката не съдържа подписи най-малко една десета от граждани с избирателни права в съответната община . Това съгласно разпоредбата на чл. 4, ал.2 от ЗПУГДВМС са както гражданите с постоянен адрес на територията на общината / тези по чл. 27, ал.1 т. 3 от ЗПУГДВМ/, но и граждани с настоящ адрес на територията на общината през последните 6 месеца преди насрочване на референдума .

В конкретния случай подписката има 14 854 коректни записа . При общ брой граждани с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на Община Варна към 30.04.2013 г. от 303 706 , то една двадесета само от гражданите с постоянен адрес в тази община е 15 185, а като се добави една десета и от общия брой граждани с настоящ адрес на територията на общината през последните 6 месеца преда датата на референдума се получава още по-висок праг на необходими подписи.

Общинският съвет е сезиран с искане за произвеждане на местен референдум, което не съдържа подписи съобразно чл. 27, ал.3 от ЗПУГДВМС и поради тази причина той взема решение в условията на оперативна самостоятелност.

В контекста на гореизложеното, съдът намира за необходимо да отбележи, че дори и жалбоподателят да беше провел успешно оспорване на съдържанието на цитираните официални свидетелстващи документи, отсъстват основания за произвеждането на местен референдум, тъй като поставените въпроси не съответстват на чл. 26 , ал.1 от ЗПУГДВМС.

Първият въпрос на подписката за произвеждане на местен референдум е следният : „Да достига ли паркът «Морска градина» до морето, като включва изцяло крайбрежната зона от ската до морския бряг ?»

Въпросите, които се предлагат за решаване чрез референдум , следва да са ясни и недвусмислени. Това се извлича от разпоредбата на чл.27,ал.6 от ЗПУГДВМ ,според която в предложението за местен референдум се включват един или няколко въпроса, на които гласоподавателите отговарят с

"да" или "не". Въпросите се изписват на общоупотребим български език, кратко, точно и ясно. **Исключително съществено е въпросите да са с ясен смисъл, тъй като съгласно чл.26,ал.4 от ЗПУГДВМ решението, прието с местен референдум, не подлежи на последващо одобрение от общинския съвет, което от своя страна рефлектира върху тяхното изпълнение .**

По повод първия въпрос в проведено съвместно заседание на 18.01.2018 г. на постоянните комисии на Общинския съвет учредители на Инициативния комитет дават разяснения , че се цели невъзможност между Морската градина, бреговата линия и плажовете да има частна държавна собственост , частен път, частен паркинг, частна собственост / л. 126-127 от административната преписка/, което навежда на извод, че е възможно с първият въпрос да се цели местната общественост вместо ОбС Варна да упражни неговото правомощие по чл.21 , т.8 от ЗМСМА за придобий.е на общинско имуществото . В депозираните по делото писмени бележки на председателя на Инициативния комитет законосъобразността на въпроса се обосновава с тезата, че общинският съвет и кметът може да инициират приемане на изменение на ОУП , изменение на ПУП, налагане на строителна забрана , кметът да изготви доклад по реда на чл. 127, ал. 9 от ЗУТ до общинския съвет / стр. 12 , 13 и 14 от писмените бележки на жалбоподателя с.д. № 9558/17.06.2019 г./

При тези данни се налага извод, че първият въпрос може да се тълкува като вземане на решение за изкупуване на частна собственост с цел разширяване обхвата на Историческото ядро на Морската градина на град Варна , като сезиране за изменение на ОУП на гр. Варна или за изменение на ПУП неясно на кои поземлени имоти или като вземане на решение вместо кмета по изготвяне на доклад по чл. 127, ал. 9 от ЗУТ . След като самите учредители на ИК дават различни тълкувания на първия въпрос , остава неясно дали това тяхно различно тълкуване се подкрепя от всички лица, положили своя подпис в подписката, а общинският съвет е задължен да обсъди подписка , само ако е подкрепена от не по-малко от една двадесета от гражданите с избирателни права , имащи постоянен адрес на територията на съответната община / чл. 27, ал.1 т.3 от ЗПУДВМС/ . При различни виждания на учредителите относно правните средства за постигане целта по разширяване територията на Морската градина, не е съществувал пречка да бъдат формулирани повече въпроси на подписката , защото няма нормативна забрана за техния брой.

Изложената установеност сочи, че формулираният първи въпрос на подписката не дава конкретно решаване на въпрос от местно значение , а само събиране на становища по въпрос от местно значение- за обхвата на Морската градина на гр. Варна. Поради тази причина съдът е в невъзможност да извърши проверка по чл. 26, ал.1 от ЗПУГДВМД , защото не може да провери какви конкретни решения следва да вземе местна общественост , които да са в изричните правомощия на орган на местната власт или на местното самоуправление .

В подкрепа на това становище на съда е решение на Административен съд Стара Загора по адм. дело №225/2017 г., с което е отхвърлен протест срещу решение № 857/30.03.2017 г. на ОбС Стара Загора за произвеждане на местен референдум със следните въпроси: 1. „Да бъде ли извършено

отчуждаване на частните незастроени имоти в квартал „Бедечка“, по реда на Закона за общинската собственост и Закона за устройство на територията, при граници: от изток – бул. „Хан Тервел“, от запад – ул. „И. Вазов“, от север аляята към предприятие „Труд“ и от юг- ул. „Христина Морфова“. 2. „На територията на отчуждените имоти да се изгради ли парк за сметка на бюджета или активи на Община Стара Загора“. В случая при идентичен местен проблем относно обхвата на парк се изисква становище от местната общественост по решаване на проблема с конкретни решения: отчуждаване на индивидуализирани откъм граници частни имоти, промяна на предназначението на тези имоти в зелени площи.

В контекста на гореизложеното от първия въпрос не става ясно какво решение и на кой местен орган - ОбС съвет-Варна или на други органи на местното самоуправление, ще бъде заместено с решението от референдума, а неясният въпрос, освен че пречатства съдебната проверка за законосъобразност по чл. 26, ал.1 от ЗПУГДВМС, осуетява и неговото изпълнение предвид чл. 26, ал.4 от ЗПУГДВМС.

Несъстоятелна е тезата на жалбоподателя, че тази неяснота се преодолява по реда на чл. 31, ал.1 от ЗПУГДВМС, защото общинският съвет съобразно тази правна норма не е задължен, а може и то само да редактира въпросите, без да променя техния смисъл или тяхната поредност. Това законодателно решение обективира разбиране, че не може административен орган да променя волята на гражданите по подписка за местен референдум чрез тяхното преформулиране. Т.е. преценката на административния орган е само за редактиране и колективният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, а тази преценка не подлежи на съдебен контрол.

В жалбата до съда се посочва друг вариант на първия въпрос в следния смисъл „Съгласни ли сте кметът и ОС да инициират процедурата и извършат организационно-техническите действия съгласно своята компетентност, така че паркът „Морска градина“, да достига до морето. Подобно преформулиране на първия въпрос на подписката по изложените по-горе съображения не изпълнява изискването на чл. 26, ал.1 от ЗПУГДВМС, защото не дава конкретни решения от компетентността на конкретни органи на местната власт или на местното самоуправление.

Видно от мотивите на обжалвания изричен отказ Общинският съвет е преценил, че смисълът на първия въпрос цели изменение на ПУП и е изложил доводи относно кръга заинтересувани лица за инициране на подобно производство по чл. 131 от ЗУТ, но в хода на административното производство и в съдебния процес учредители на ИК поясняват, че смисълът на въпроса е различен- изкупуване или отчуждаване на частна собственост, налагане на строителна забрана, инициране на производства по изменение на ОУП.

Вторият въпрос предвид депозираната по делото уточнява молба от жалбоподателя цели промяна на предназначението на крайбрежната зона на град Варна от „зона за обществено обслужване“, по действащия Общ устройствен план на град Варна, одобрен със заповед от 03.09.2012 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството в „зона за отдих“, каквато е била преди приемане на ОУП т.е. цели се изменение на ОУП на град Варна в частта на крайбрежната зона / неуточнен обхват/.

Според чл.104,ал.1 от Закона за устройство на територията общите устройствени планове са основа за цялостното устройство на териториите на общините, на части от тях или на отделни населени места с техните землища. Предвижданията на общите устройствени планове, с които се определят общата структура и преобладаващото предназначение на териториите, видът и предназначението на техническата инфраструктура и опазването на околната среда и обектите на културно-историческото наследство, са задължителни при изготвянето на подробните устройствени планове.

Съгласно чл.134 от Закона за устройство на територията, влезлите в сила общи устройствени планове, могат да се изменят само при наличието на някоя от изчерпателно изброените предпоставки, а проектите за изменения на устройствените планове на основанията по чл. 134, ал. 1 и 2 се изработват, съгласуват, обявяват, одобряват и влизат в сила при условията и по реда на раздел III от глава седма / чл.136,ал.1 от ЗУТ/. В тази връзка на основание чл. 124, ал.2 от ЗУТ разрешение за изработване на проект на ОУП / съответно изменение на ОУП/ на общини по Закона за устройство на Черноморското крайбрежие се дава със заповед на министъра на регионалното развитие и благоустройството т.е. стартиране на подобна процедура е в компетентността не на орган на местната власт или на местното самоуправление, а на централен орган на изпълнителната власт.

Разпоредбата на чл. 26, ал.1 от ЗПУГДВМС изисква местен референдум се произвежда в община, район или кметство за пряко решаване на въпроси от местно значение, които законът е предоставил в компетентност **на органите на местно самоуправление или органите на района или кметството.**

На следващо място, общите устройствени планове и техните изменения се одобряват със заповед на министъра на регионалното развитие и благоустройството, която се обнародва в „Държавен вестник“ – чл. 19, ал.2 от ЗУЧК, което е допълнителен довод за липса на компетентност по изменение на ОУП на гр. Варна от орган на местната власт или на местното самоуправление.

Поради изложеното, съдът намира за правилен изводът на ОбС-Варна, че поставените въпроси, не отговарят на изискванията на чл.26,ал.1 от ЗПУГДВМС, което е основание за отказ за произвеждане на местен референдум.

По отношение на направеното искане на основание чл.267, пар.1, б. „б“ от Договора за функциониране на ЕС и чл.629,ал.3 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК за отправяне на преюдициално запитване до Съда на ЕС, съдът намира следното:

В случаите, когато пред националния съд е повдигнат спор, изискващ прилагането на общностното право, ДФЕС предвижда института на преюдициалното запитване като форма на сътрудничество между националните юрисдикции и Съда на ЕС. За целите на еднообразното и правилно тълкуване и прилагане на общностното право на територията на ЕС. Съгласно чл. 267 от ДФЕС, определящ приложното поле на запитването, Съдът на ЕС е компетентен да дава преюдициални заключения относно: 1. Тълкуването на ДФЕС; 2. Валидността и тълкуването на актовете на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза. Според чл. 628

от ГПК вр. чл. 144 от АПК, когато тълкуването на разпоредба на правото на ЕС или тълкуването и валидността на акт на органите на ЕС е от значение за правилното решаване на делото, българският съд прави запитване до Съда на ЕС. Следователно процесуалният механизъм на преюдициалното запитване включва две отделни, различни по същността си функции на Съда на ЕС: 1. Тълкуване на общностните норми и 2. Преценка на тяхната валидност /действителност/. В процесния случай отправеното искане, съдържащо се в депозираната жалба се отнася до първата хипотеза.

Като една от основните предпоставки за допустимост на искането, ДФЕС въздига наличието на връзка между преюдициалното запитване и предмета на делото, т.е отговорите на поставените на Съда на ЕС въпроси трябва да бъдат от значение за решаване на главния спор с оглед конкретния му предмет. От своя страна необходимостта за отправяне на запитване възниква при нужда от изясняване на съдържанието и точни смисъл на разпоредбите на общностното право, които решаващият съд намира за неясни и следва да приложи /по арг. от чл. 267, ал. 2 от ДФЕС/. Ако бъде констатирано несъответствие между национална и общностна норма, решаващият съд е длъжен да приложи общностната норма при условие, че релевантните факти са възникнали след присъединяването на държавата към ЕС съобразно принципа на примата.

Процедурата по отправяне на преюдициални запитвания до Съда на ЕС, е уредена в Глава петдесет и девета на ГПК. Съгласно чл.628 от ГПК, приложим на основание чл.144 от АПК съдът отправя преюдициално запитване , когато тълкуването на разпоредба от правото на Европейския съюз или тълкуването и валидността на акт на органите на Европейския съюз е от значение за правилното решаване на делото.

С оглед очертаната правна уредба, съдът прецени, че в настоящето дело липсва необходимост и не е налице задължителност за отправяне на преюдициално запитване. Поставените въпроси имат отношение към първото основание, с което ОбС-Варна е отхвърлил предложението за местен референдум, но както се посочи основателността на искането за референдум е обоснована, както с недостатъчен , минимално изискуем брой подписи, така и с незаконосъобразността на поставените въпроси, които предпоставки трябва да съществуват в условията на кумулативност. Отправянето на преюдициално запитване не е необходимо, тъй като не е от значение за изясняване на предмета на делото.

С оглед на гореизложеното, искането за преюдициално запитване следва да бъде оставено без уважение като неоснователно.

Решаването на въпроси от национално и местно значение чрез провеждането на референдум, е един разумен и демократичен способ за включване на гражданите в процеса на управление на държавата и общините, чрез приемане на решения, които да заместят издаваните от органите на изпълнителната власт актове. Този способ трябва да се използва при спазване на установените в ЗПУГДВМС правила, за да доведе до желаните от обществеността правни последици.

Гражданите на град Варна, не са лишени от възможността за инициране на нова подписка за произвеждане на референдум с предмет съгласно чл.26,ал.1 от ЗПУГДВМС, за решаването на въпроси от местно

значение, които законът е предоставил в компетентност на органите на местно самоуправление или органите на района или кметството. Но при съобразяване с изискванията на ЗПУГДМС за законосъобразност на въпросите, по които да се приеме решението. Същите следва да са ясни, точни, конкретни, с възможност да се направи недвусмислена преценка, дали са в компетентността на органите на местно самоуправление и са от местно значение. Законосъобразността на въпросите на референдума е съществено условие, тъй като съгласно чл.26,ал.4 от ЗПУГДМС решението, прието с местен референдум, не подлежи на последващо одобрение от общинския съвет. Т.е. целта на закона е при успешно проведен референдум, това решение да уреди по един категоричен, ясен и недвусмислен начин, обществените отношения, които гражданите с избирателни права съгласно ЗПУГДМС, желаят да променят.

Предвид изложеното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Ответникът не претендира разности, поради което такива не се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 3 във връзка с ал. 2 от АПК, Административен съд- гр. Варна, IV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането с молба вх.№ 7231/03.05.2019 г. на Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна чрез подписка, представляван от председателя Юлиан Атанасов Чолаков на основание чл.267, пар.1, б. „б“ от Договора за функциониране на ЕС и чл.629,ал.3 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК за отпращане на преюдициално запитване до Съда на ЕС.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна чрез подписка, представляван от председателя Юлиан Атанасов Чолаков срещу Решение № 1053-1 от 22.01.2018г. на Общински съвет – Варна, с което е отхвърлено предложение за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на гр. Варна, внесено с Подписка рег.№ ОС13000627ПР/26.04.2013 г. в Район „Приморски“ при Община-Варна и е отказано провеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна, поради липсата на изискуемия по закон брой подписи, възлизащ на 15 185 подписа представляващ подписите на 1/20 от гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на Община Варна и поради обстоятелството, че поставените въпроси не отговарят на изискванията на чл.26,ал.1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление.

На основание чл. 32,ал.1, изр.3 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, решението на съда е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.